

BLOG: #levenlangleren

Door Minke Vellinga

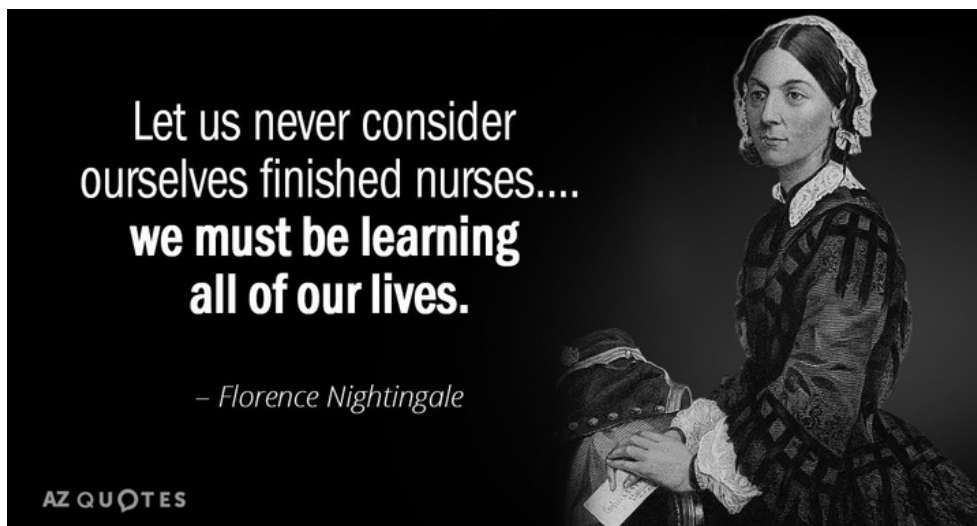
Vers kom ik binnen bij het NCJ, als adviseur. Na 15 jaar gewerkt te hebben als jeugdverpleegkundige. Of ik even een blogje wil schrijven over een leven lang leren, wordt mij gevraagd. Omdat ik fan ben van een leven lang leren, lijkt dit me een goed idee.

Mijn eigen leerlijn begon bij HBO Verpleegkunde (HBO-V). Direct hierna ben ik doorgegaan met de vervolgopleiding voor kinderverpleegkundigen, kinderaantekening. Ik wilde altijd al met kinderen werken, dus dit was een logische eerste stap. Na op verschillende plekken ervaring te hebben opgedaan met zieke kinderen, heb ik de overstap gemaakt naar de gezonde kinderen: de jeugdgezondheidszorg. Waar ik in eerste instantie het medisch handelen wel wat miste, nam al snel de brede blik die ruimte in. Hoe je een kind kunt bekijken in zijn of haar leefwereld en daar met een kleine steen in de rivier soms een mooie verandering teweeg kan brengen is prachtig. Net als je positie midden in de maatschappij, waar je alles wat er voorbij komt in de media in je spreekkamer hebt zitten. Van het overprikkelde kind wat zich met 5 clubjes wat te veel op de hals haalt, tot de armoede van het gezin tweehoogachter. Dus toen de mogelijkheid voorbij kwam om de opleiding tot jeugdverpleegkundige te volgen, heb ik meteen toegehapt. Waar ik verwachtte vooral inhoudelijk geschoold te gaan worden, vond ik zoveel meer.

Ik begon een ontwikkeling die mij wakker heeft geschud. Met name mijn persoonlijke ontwikkeling: waarom doe ik wat ik doe, wat is de waarde van de JGZ, wat kan ik bijdragen? Ik vond een soort purpose, een hernieuwde passie voor mijn vak. Eenmaal klaar met deze opleiding volgde het ambassadeurstraject voor de jeugdverpleegkundigen. Hier werd deze passie gekanaliseerd en kreeg ik handvatten om deze passie in te zetten in het werkveld. Om niet alleen de jeugdverpleegkundige, maar ook de organisaties en de jeugdgezondheid meer onder de aandacht te brengen. Door dit traject ben ik in contact gekomen met een breder, landelijk netwerk, wat mijn werk nóg leuker maakte. Ik kon immers niet alleen mooie ervaringen opdoen in mijn spreekkamer maar deze ook delen met beleidsmakers, wethouders, staatssecretarissen en zelfs de minister. Ik merkte, bevangen door mijn honger naar kennis, dat ik nog niet uitgeleerd was. Mijn vervolgstap was de Master Innovatie Zorg en Welzijn. Een master die leert hoe praktijkproblemen innovatief en evidence based op te lossen en te implementeren.

Voor deze studie dook ik onder meer in het probleem van de arbeidsmarktkrapte onder jeugdverpleegkundigen in de jeugdgezondheidszorg. Hierbij kwam ik uit op het ontbreken van doorgroeimogelijkheden voor jeugdverpleegkundigen. Waar er voor jeugdartsen subsidie wordt gegeven voor de opleiding Maatschappij & Gezondheid, ontbreekt dit nog voor de jeugdverpleegkundigen. De meeste jeugdverpleegkundigen zijn dit beroep begonnen na de HBO-V en hebben met bijscholingen, cursussen en veel ervaring hun kennis op peil gebracht, maar hebben geen specifieke opleiding tot jeugdverpleegkundige gevolgd. De opleiding wordt nog niet door alle organisaties aangeboden als opstapje naar deze functie en dat verbaast mij. Waar er in het ziekenhuis van je verwacht wordt dat jij je functie van bijvoorbeeld kinderverpleegkundige pas volledig mag uitoefenen na het volgen van de kinderaantekening, is deze procedure niet vanzelfsprekend in de jeugdgezondheidszorg. En dat terwijl ik weet welke meerwaarde deze opleiding voor mij gehad heeft. En voor de kwaliteit van de zorg die ik daarmee leverde. Ook voor het werkplezier, dat toenam met de toegenomen kennis.

Eén van de conclusies die ik getrokken heb is dat ik alle jeugdverpleegkundigen deze opleiding gun! Hiervoor zet ik mij in. Momenteel vinden er gesprekken plaats om de opleiding voor jeugdverpleegkundigen gesubsidieerd te krijgen. De verhoging van de kwaliteit en de professionalisering van de jeugdgezondheidszorg door het aanbieden van de opleiding tot jeugdverpleegkundige en daarmee het vergroten van het werkplezier van de jeugdverpleegkundige moet als gezamenlijk doel hoog op de agenda's komen.

Dat met het volgen van een opleiding tot jeugdverpleegkundige de ontwikkeling niet ten einde is, zegt ook Florence Nightingale: "We should never consider ourselves finished nurses, we should be learning all of our lives". Er is veel kennis en kunde te behalen op de werkvloer in de vorm van deskundigheidsbevordering, begeleiding van studenten, intervisie en journal clubs. Maar ook na het leggen van de basis met de opleiding tot jeugdverpleegkundige, ligt de wereld aan je voeten: verpleegkundig specialist, praktijkondersteuner huisarts JGZ, pedagogiek... Mijn oproep is dan ook om gezamenlijk de kwaliteit van de jeugdgezondheidszorg te verhogen, niet alleen met jeugdverpleegkundigen, maar met iedereen die in de jeugdgezondheidszorg werkt!

Minke werkt sinds september 2021 bij het NCJ. Zij houdt zich voornamelijk bezig met 'Klaar voor de toekomst'. Haar aandachtsgebieden zijn jongeren, innovatie en de positie van de jeugdverpleegkundige. Minke is sinds 2006 werkzaam in de jeugdgezondheidszorg als jeugdverpleegkundige en ambassadeur. Met haar waardengedreven vakmanschap laat zij als geen ander zien hoe betekenisvol het JGZ-vak is.

